

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA III
Vajnorská 47, 832 77 Bratislava 3

Číslo: 2 Pv 1/20/1103-27
EEČ: 2-10-170-2024

Bratislava III 03.06.2024

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: trestný čin: vydieranie podľa § 235 odsek 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 253/2001 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava III

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- trestný čin: vydieranie podľa § 235 odsek 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 253/2001 Zbierky zákonov
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci
účastníctvo: bez účastníctva

na tom skutkovom základe, že:

v mesiacoch júl až december 1999 sa v Bratislave na XXXXX ulici v priestoroch skladu patriaceho XXXXX, ako i telefonicky na domácu pevnú linku jej, ako i jej rodinným príslušníkom vyhrážal unesením dcéry, ak mu nezaplatí 1.500.000,- Sk (49 790,88,- Eur), ktoré mu dlží,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ PZ, Okresného úradu vyšetrovania PZ v Bratislave uznesením ČVS: OÚV-118/10-2001 zo dňa 31.01.2001 podľa § 160 ods. 1 Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. začal trestné stíhanie a súčasne podľa § 163 ods. 1 citovaného

Trestného poriadku vzniesol obvinenie osobe XXXXX XXXXX pre trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je to vyššie uvedené.

Proti tomuto uzneseniu vyšetrovateľa PZ, OÚV Bratislava III si podal sťažnosť obvinený XXXXX XXXXX, o ktorej rozhodla prokurátorka Krajskej prokuratúry Bratislava uznesením sp. zn. 2 KPt 137/01-06 zo dňa 21.03.2001 a to tak, že sťažnosť obvineného podľa § 148 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietla. Uznesenie vyšetrovateľa OÚV Bratislava III zo dňa 31.01.2001 o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia osobe XXXXX XXXXX sa tak vyššie citovaným rozhodnutím prokurátorky Krajskej prokuratúry v Bratislave stalo právoplatným a súčasne účinným.

V priebehu vyšetrovania vyšetrovateľ následne vypočul v procesnom postavení svedka-poškodeného osobu XXXXX XXXXX a svedkov XXXXX XXXXX, JI XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX.

Vyšetrovateľovi sa však nepodarilo zabezpečiť k procesným úkonom prítomnosť obvineného XXXXX XXXXX, ktorý sa medzičasom stal nezastihnuteľný. Menovaný sa na evidovanej adrese dlhodobého či už trvalého alebo prechodného pobytu nezdržoval, predvolania k výsluchu nepreberal, nebol vo vyšetrovacej väzbe ani vo výkone trestu odňatia slobody, ani nebol inak zastihnuteľný. Preto sudca Okresného súdu Bratislava III na návrh prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava III opatrením zo dňa 28.01.2002 sp. zn. 3 Nt 252/02 vydal na obvineného XXXXX XXXXX podľa § 69 ods. 1 Trestného poriadku príkaz na zatknutie. Následne vyšetrovateľ OÚV Bratislava III uznesením sp. zn. ČVS: OÚV-118/10-2001 zo dňa 19.02.2002 trestné stíhanie menovaného podľa § 173 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku prerušil s tým, že pre neprítomnosť obvineného vec nie je možné náležite objasniť.

Od tohto dátumu vyšetrovateľ PZ, OÚV Bratislava sa vo veci v súčinnosti s ďalšími zložkami Policajného zboru SR opakovane pokúšal zistiť miesto pobytu menovaného, do dnešného dňa sa to nepodarilo. Podľa neoficiálnych informácií z prostredia, v ktorom sa obvinený počas pobytu v Slovenskej republike pohyboval, tento z územia SR odišiel a mal sa vrátiť do Číny. V každom prípade tak obvinený XXXXX XXXXX je naďalej aj k terajšiemu dátumu pre orgány činné v trestnom konaní naďalej nezastihnuteľný s tým, že jeho pobyt je neznámy. V rámci zisťovania miesta pobytu obvineného bolo okrem iného aj zistené, že menovaný už nemá evidovaný žiadny pobyt na území Slovenskej republiky, bol vyradený aj zo systému REGOB. V Sociálnej poisťovni bol evidovaný do 31.12.2001.

Vo veci konštatujem, že od skutku pre ktorý mu bolo vyšetrovateľom PZ, OÚV Bratislava III vznesené obvinenie pre trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. uplynula doba viac ako 24 rokov. Z obsahu doterajšieho dokazovania vyplýva, že obvinený v období pred spáchaním skutku s poškodenou XXXXX XXXXX podnikal v oblasti obchodu s textilom a obuvou dovážaným z Číny, pričom v Bratislave na XXXXX ulici mali spoločne aj skladové priestory, následne po rozdelení tovaru s ním každý obchodoval aj samostatne vo svoj prospech. V rámci takéhoto podnikania vznikli medzi nimi nedorozumenia a konflikty, v rámci ktorých obvinený tvrdil, že poškodená mu dlží z tohto

obchodovania cca 1.500.000,- Sk, čo poškodená popierala. V takejto konfliktnnej situácii sa mal obvinený dopustiť aj predmetného skutku, keď sa mal poškodenej vyhrážať, že ak mu tieto peniaze nevráti, unesie jej dcéru.

V danej situácii som dospela k právnomu záveru, že počas uvedenej doby zanikla spoločenská nebezpečnosť činu obvineného pre spoločnosť v jej materiálnom význame.

Poukazujem tu na tieto skutočnosti:

Podľa § 1 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon účelom tohto zákona je chrániť práva a oprávnené záujmy fyzických a právnických osôb, záujmy spoločnosti a ústavné zriadenie Slovenskej republiky.

Podľa § 2 tohto Trestného zákona prostriedkami na dosiahnutie účelu tohto zákona sú hrozba trestami, ukladanie a výkon trestov a ochranné opatrenia.

Podľa § 3 ods. 1 citovaného Trestného zákona trestným činom je pre spoločnosť nebezpečný čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone.

Podľa § 3 ods. 2 Trestného zákona čin, ktorého stupeň nebezpečnosti pre spoločnosť je nepatrný, nie je trestným činom, aj keď ináč vykazuje znaky trestného činu.

Podľa § 3 ods. 4 Trestného zákona stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť je určovaný najmä významom v ňom chráneného záujmu, ktorý bol činom dotknutý, spôsobom vykonania činu a jeho následkami, okolnosťami za ktorých bol čin spáchaný, osobou páchatela, mierou jeho zavinenia a pohnútkou.

Ostatne citované ustanovenie § 3 ods. 4 Trestného zákona teda vyžaduje v každom individuálnom prípade vyhodnotiť komplexne konkrétny stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť z hľadiska jeho materiálneho znaku.

Súčasne konštatujem, že podľa § 16 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. Trestného zákona sa trestnosť činu posudzuje podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný; podľa neskoršieho zákona sa posudzuje len vtedy, ak je to pre páchatela priaznivejšie.

Podľa § 235 ods. 1 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, t.j. zákona č. 140/1961 Zb. sa trestného činu vydierania dopustí, kto iného násilím, hrozbou násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, pričom sa potrestá odňatím slobody až na tri roky.

Podľa neskoršieho Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. sa obzvlášť závažného zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 3 písm. b) citovaného zákona dopustí, kto iného násilím, hrozbou násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel a činom spôsobí značnú škodu (49, 790,88,- Eur), pričom sa potrestá odňatím slobody na desať až dvadsať rokov.

Vzhľadom na vyššie uvedené konštatujem, že v zmysle § 16 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. je v danom prípade pre obvineného priaznivejší Trestný zákon účinný v čase spáchania činu, teda zákon č. 140/1961 Zb. Trestný zákon.

Preto je namieste v danej situácii vyhodnotiť stupeň nebezpečnosti činu obvineného XXXXX XXXXX zakladajúceho znaky skutkovej podstaty trestného činu vydierania podľa § 235 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb.

V tomto smere poukazujem na skutočnosť, že za tento trestný čin zákonodarca stanovil sankciu v podobe trestu odňatia až na tri roky, ktorá sankcia do určitej miery vystihuje aj nižší stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť v porovnaní s ostatnými trestnými činmi uvedenými v osobitnej časti Trestného zákona, u ktorých zákonodarca stanovil prísnejšie trestné sankcie. Stupeň nebezpečnosti činu obvineného v priebehu dvadsať štyroch rokov, ktoré uplynuli od spáchania skutku však klesol až na nepatrnú úroveň a teda v terajšom štádiu trestného konania už nedosahuje závažnosť trestného činu, ako ho vyjadruje ustanovenie § 3 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon. Nezakladá ani znaky žiadnej skutkovej podstaty priestupku uvedeného v zákone č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je dostatočne odôvodnený záver, že skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Na podklade uvedených skutočností som trestné stíhanie proti obvinenému XXXXX XXXXXastavila v zmysle vyššie citovaného ustanovenia Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Jana Lazarová
prokurátorka